

**Rechtbank
van eerste aanleg
Veurne**

7de kamer

**De Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Veurne,
7de kamer, wijzend in burgerlijke zaken, heeft het volgende vonnis verleend:**

AR nr. 05/211/A

In de zaak:

schapszetel te _____, KBO nr _____, met vennoot-
;

eiseres,
hebbende als raadsman Meester _____, advocaat te _____

tegen

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd

;

verwerende partij,
hebbende als raadsman Meester _____, kantoorhoudende te _____
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan.

* * *

Gelet op de dagvaarding dd. 18 maart 2005.

Gelet op de besluiten voor partijen, neergelegd ter griffie

Gelet op de neergelegde overtuigingstukken.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten ter openbare terechtzitting in het Neder-
lands.

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der
talen in gerechtszaken.

Volgens eisende partij wordt er verzet aangetekend tegen een uitvoerbaar verklaard dwangbevel de dato 7.2.2005 ten belope van de som van 5.000 euro, wegens een vermeende doorbraak op 17.9.2004 van het beweerdelijk bekrachtigd stakingsbevel van 7.10.2003.

Volgens verwerende partij werd op 7.10.2003 door een bevoegd verbalisant de staking der werken bevolen wegens het bouwen van een kelderverdieping niet conform aan de goedgekeurde plannen de dato 28.7.2003.

Volgens de eisende partij werd er op 3.11.2003 een regulariserende stedenbouwkundige vergunning verleend, waarvan mocht gebruik gemaakt worden.

Alleen werd die regularisatie opnieuw miskend en dit werd vastgesteld op 17.9.2004.

De rechtsvraag is te weten op welke rechtsgrond het dwangbevel steunt.

In elk geval kon de overheid geen dwangbevel uitspreken op grond van het bouwmisdrijf anno 2003 omdat de regularisatie zulks regulariseert.

Alleen kon de overheid een inbreuk vaststellen op grond van de bouw misdrijven gepleegd in de loop van 2004, en dit bij vergelijking van de oorspronkelijke en de regulariserende bouwvergunning.

Dat die er waren staat vast, doch zulks is niet voldoende..

Alleen is de tekst van de aangetekende brief de dato 27.9.2004 niet echt duidelijk behoudens het feit dat de opgelegde (tweede) staking van werkzaamheden werd bekrachtigd.

Op 20.9.2004, weze drie dagen na de inbreuk wordt er door de gemeentelijke overheid opnieuw een regularisatievergunning toegekend.

Op 26.10.2004 wordt er bij aangetekende brief met ontvangst een som gevorderd van 5.000 euro te betalen tegen 21.12.2004 wegens de inbreuken op 17.9.2004 in verhouding met het stakingsbevel van 7.10.2003, bekrachtigd op 17.10.2003.

De overheid vergist zich blijkbaar. Ware het bevel beter gemotiveerd dan zou de overheid de fout hebben ingezien, quod non.

Terecht merkt de eisende partij op dat het stakingsbevel van 7.10.2003 is opgehouden rechtsgelding te bestaan nu er een regularisatievergunning werd bekomen en het stakingsbevel van 7.10.2003 zelf verwijst naar de gevolgen van een regularisatie die het stakingsbevel acht op te heffen.

Er is derhalve geen doorbraak van het stakingsbevel de dato 7.10.2003.

Het verzet is derhalve ontvankelijk en gegrond.

OM WELKE REDENEN

DE RECHTBANK, wijzende in eerste aanleg en op tegenspraak,

Verklaart het uitvoerbaar verklaard dwangbevel nietig en zonder enigerlei waarde.
Ontslaat dienvolgens eisende partij van de betalingsplicht om 5.000 euro te betalen ten
titel van administratieve geldboete.

Veroordeelt verwerende partij tot de gerechtkosten gevallen aan de zijde van de eisen-
de partij en begroot op: dagvaarding 218,45 euro en rechtsplegingsvergoeding 356,97
euro.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

* * *

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van veertien juni tweedui-
zend en zes.

Aanwezig: , Alleenzetelend Rechter, Voorzitter zevende kamer en
, Griffier.